

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 96 (1596) ♦ Середя, 4 червня 1997 року ♦ Ціна договірна

Проекти — ще не бюрократ. І буде тільки завтра

Парламентська хроніка

Ранкове й денні засідання 3 червня

Проект державного бюджету України на 1997 рік, що ґрунтується на двох податкових законах, буде внесено до парламенту 5 червня, — повідомив у виступі під час відкриття сесійного засідання Голова Верховної Ради Олександр Мороз, посилаючись на інформацію міністра фінансів України Ігоря Мітюкова. Депутати націлені працювати над цим документом з усією відповідальністю і без емоцій. (Закінчення на 2-й стор.)

Матимемо злато, як будемо із Прагою

Сьогодні до Києва з офіційним візитом прибув Голова Палати депутатів парламенту Чеської Республіки Мілаш Земан. Він матиме зустріч із Головою Верховної Ради України Олександром Морозом, під час якої обговорюватимуться подальший розвиток міжпарламентських зв'язків, розширення торгово-економічного співробітництва між Україною та Чехією, проблеми європейської безпеки.

Ратифікація чи референдум — що виберуть у Бухаресті?

Позавчора в румунському місті Констанца підписано Договір про винесення добросусідства і співробітництва між Україною та Румунією. Підписи під документом поставили президенти держав Леонід Кучма та Еміль Константеску. (Закінчення на 5-й стор.)

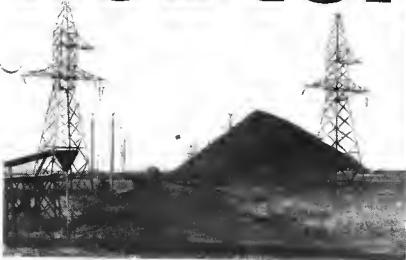
Сім президентів на прийомі у Папи Римського

Президент України Леонід Кучма побував з офіційним візитом у Польні. У місті Гізню він разом з президентами Угорщини, Німеччини, Литви, Польщі, Словаччини та Чехії був присутній на літургії, яку відслужив Папа Римський Іоанн Павло II з нагоди тисячоліття від дня смерті Празького єпископа Святого Войцеха, замученого язичниками на території Польщі у похованні у Гізню.

Леонід Кучма зустрівся з Олександром Касяньєвським, з яким продовжив діалог про європейську безпеку, розпочатий у Києві під час візиту польського президента, провів бесіду з главами інших європейських держав.

Хто посадить галузеву науку

на Нойвковчег

Престижність наукової роботи у нашій країні катастрофічно падає. Та воно інакше й бути не може, коли бюджетне фінансування навіть найважливіших тем і наукових напрямів зводиться до мізеру, а відомі вчені місцями не одержують зарплати. Отож одні їдуть шукати щастя за кордоном, інші — пішли працювати в різні фірми і спільні підприємства, ще інші — заробляють тим, що ввозять колони тварин з Туреччини. Об'єднання Арабських Еміратів чи Італії і пролягнуть його на киянських базарах. Кожен виживе, як може. А ті, які складалися роками, гинуть цілі наукові школи, які склалися роками, десятиліттями. І хто подасть руку допомоги нашим наукам?

Кореспондентцю «Пшук професор робу» читаєте на 6-й стор.

Педагог іде в суд

Скорочено до іменного години шкільного компоненти, злило класи, відмінені всі гуртки. А в якому жалюгідному становищі опинилися педагоги! Скорочення довели до того, що лише в кількох учителях з ставки, решта отримує по 60—80 гривень, та й ті із затримкою. Чомусь треба «наказ» згорти, щоб «зайшлися кошти» вилузі. Чесніше з остраком, що одного чудового дня прийдуть працівники газової служби й перекриють газ. Звичайно, у нас є право звернутися до суду. І ми ним скористаємося. Але скільки іспристиностей з боку керівників місцевої держадміністрації не нам копиртати. Впевнені, що навіть після цього листа вони нам копиртати.

Нікопольський район
Дніпропетровської області.

Коллектив Ленківської середньої школи.

Лист на першу полосу

Замовляйте
з «Голосом»

«Голос України» проводить для своїх передплатників лотерею. Буде разыграно найцінніші товари. І все це задовдя нашим спонсорам: 22. Ужгородському асоційованому підприємству «Собора» (генеральний директор Микола Чичирка) — набір мийних засобів для господарств та асфальтоукладачів, тилиї телевізора; 23. Кіровоградському українсько-американському асоційованому підприємству закріпного типу «Союзна» (генеральний директор Станіслав Березицький) — тилиї телевізора; 24. Дніпропетровському підприємству «Океан» — мийний засіб, засоби для чистки українських автомобілів зрок.

Додати ми можемо сплати частинками розрахунок нашої лотереї, якщо передплатити «У» або тижня «Голос України» — тижня на 11 червня 1997 року. Надіслати до редакції листа розрахунок «Голос України» до 15 червня 1997 року, по вказівці вказати, як по телефону, вказати адресу і вказати, заповнювати лотерею. Розрахунок — напередодні числа 1997 року. Індекс газети української мовою — 60955, російською — 60997. Передплатна ціна на втретє півріччя — 12 гривень. Є передплатні лінійки для територій Великої Вітчизняної війни і праці, студентів, чорнобильців, офіцарів; 9 гривень на шість місяців. Передплатний індекс «Голос України» — тижня — 40342. Передплатна ціна на півріччя — 12 гривень.

Проект, що не бюджет. І буде тільки завтра

Абзац із листа

Четвертим взадом —
не в'їїти нваліи

(Початок на 1-й стор.)

А якщо сумити із запитів та виступів народних депутатів, то зустріч і відписання документів гла держав і урядів України та Російської Федерації так невисокий серія, ніж алдасе це одомозитну реакцію. Зокрема, дехто з парламентаріїв казкував на невітальні аспекти, в які поставлено Україну у зв'язку з відписанням угоди між Селастовою і Чорноморським флотом. Наголошувалося на потребі ознайомлення Верховної Ради України з усім пакетом документів, підписаних у ході зустрічі Прем'єр-міністра та Президента Російської Федерації в Україні. Отже, народні депутати надалішвили досить приписливо і виявлено підійти до ратифікації цих взаємних міждержавних угод.

Далі сесія приступила до розгляду поправок і змін, внесених Президентом України до Закону України «Про місцеві державні адміністрації». Як відомо, глава держави скористався своїм правом, щоб щодня прийнятою Верховною Радою України закон. І знову народні депутати анважено і аргументовано відповіли на роздуми щодо відписання. Частини комісії знову від підтримано, решту — проголосовано в редакції, запропоновано погоджувалою комісією Верховної Ради України, яка працювала над законом.

На пропозицію голови Комітету з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування Олександра Стеценка сесія

Парламентська хроніка

указала постанову про розробку проекту програми державної підтримки і розвитку місцевого самоврядування в Україні. Законопроект про внесення змін і доповнень до Закону України «Про систему оподаткування» передбачає включити в систему обов'язкових платежів виплати до соціальних фондів, фонду зайнятості тощо. Голоси депутатів розділилися. Частина з них була згодна з доповіддю Володимиром Пушковим, який вважав, що треба розширити базу оподаткування. Інші були категорично проти. Так, Володимир Пилимчук (група «Конституційний центр») стверджував, що ні кожному громадянину нараховувати 84 копійки обов'язкових платежів. А тому, на його думку, розширення бази оподаткування веде до перетягання коштів з легальної частини. Він закликав депутатів не дорікати курця, як це несе яєдла.

Олександр Салышевський (група «Вперед, Україні») вважав, що кошти у фондах використовують не за цілями призначення, і навіть пригадав, коли кошти фонду ввійняли з «горілки» у банках «Інко» та «Відраження».

Щоразом, міністр праці Микола Білободський категорично заперечив це зауваження. Водночас він переконливо фонд зайнятості може полегшити ситуацію з безробіттям.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз перерахував нагадані депутатами про систему оподаткування за умови, що Верховна Рада розгляне його зауваження до закону. Зокрема, що стосується джерел зборів, фонду зайнятості та соціальних фондів. Щоправда, голова Комітету з питань фінансів та банківської діяльності Віктор Суслов застеріг депутатів у тому, що у проекті передбачено дозволити використовувати без згоди Верховної Ради обов'язкові збори і платежі.

Тричі законопроект ставили на голосування, але потрібної кількості голосів він не набрав, наїтв за волеюгославування.

Володимир КОРОЛЮК,

Василь ТУЛІЧУК,

Фото Сергія КОБАЧУКА.

Херсон.

Що добре морщивому
Сини, надобре
толерантним Інітеріої

Я — один з тих, хто 90-го року по площі пера Запорізьким обкомом Компартії синів «не амара Україна». Шовіністи снічали, але в кутках. Саме створювалося 500-річчя козацтва. Свого вдалося на славу. Чому? Бо нісав до 300 тисяч. За дельтима днів у Одесі була шматинка Руїна, янцеву я зауважив, що в 50-ті роки Одеса розмовляла українською мовою. Мені вдалося там іти, бачити достатність — говорити на цьому жабоскому ямзлі». А тхос алдасе бидлом буди, бидлом і зостанітсе. Який і алдасовий соїт так обжарити нолітнімі, та ще на Москвініні — мене, мабуть, убил б на місці.

Петро БУРБЕЛА,

буровик.

Бровари Київської області.

Іграшки й коралі —
з морабля сучасності

Головним запобіганням майбутнього параноїчного суспільства мають стати стриманість, самообмеження, споглядання. Промисловість випускає інші 80 відсотків неперіодичних товарів, танків, напіралка, як одресні. Алдаси і сіла аргументи, що її діти та онуки житимуть лише тоді, коли вони не купуватиме, попри розкамі, мого звігавого. А отже, і не акробатиме. Алдаси потрібно ітише хара, оїтв, жатко, фізичне, розумове та моральне здоров'я. Всє. Так ми врятуємо ресурси, екологію та мораль.

Іван КОЧЕНЬ.

Київ.

Там, де є місце
для подонків,
арифметика безсила

Пішу від імені інвалідів і пенсіонерів. Далі того, щоби пережити змугу в цьому суспільстві, мені треба. Але треба байдуже дох з повнозміною тинутіа, котре проають по 163 гривень за тинуту. Його потрібно привезти, а мого горіло — купити горіло, знайти котоса, аби кі порубав. От і виколотити, що пенсіонер, отримуючи 49 гривень на місяць, лише на паливо може витратити річну пенсію. Але треба добре поїсти, щось залозити, відлати податки, сплатити за електроенергію та прибрати хоч якийсь фуражу для курей. Щоб не обжугувати ніс, щоби не аргументувати, щоби мого пропонувати на заощадження, котрі були на ошадженнях до 1992 року, зазасті чхоси книжки і дозволити громадян розраховувати з державною хоча б за найнеобхідніші життєві послуги.

І. Ко.

Інвалід праці II групи.

Новосанж Черкаської області.

Патрионажний роман

Пропоную, щоби патрионажний працівник разом з інспектором, що відіє пенсію, зазасті табель замовити, ніс підписати, щоби інспектор пенсіонера патрионажний працівник та інспектор вяркувотв з пенсії суму олати виконання тої чи іншої роботи. Аби не аргументувати, що 30 місяців на одній місячній пенсії — до закінчення розрахунку. Таким чином пенсіонер зможе і квартиру інересуватися, і будинок газифікувати.

Михайло БОНДАРЕНКО,

інвалід війни.

Стаханов Луганської області.

У номер

На Балкани — зі своїми ініціативами

Міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко вніс ідею з візитом до держав Балканського регіону. Він ні перебуває в Македонії, а потім вярнуто до Хорватії, Боснії і Герцеговини.

У цих державах Г. Удовенко проведе зустрічі із Президентом Македонії Кире Гілієвським та Президентом Хорватії Франьо Туджманом. Обговорюватиметься розширення співробітництва України з балканськими державами. 6-7 червня у столиці Боснії і Герцеговини — Сараєві — Геннадій Удовенко візаватиме заступника міністра закордонних справ держави — члена Центральноєвропейської ініціативи (ЦЕІ), членам якої є й Україна.

З миру по нитці — дітлахам канікули

Влітку цього року в Україні працюватимуть бліше як 5,5 тисячі дитячих оздоровчих таборів, де відпочинуть блізько 900 тисяч дітей. 50 тисяч школярів відіають за паликами на лікування в найкращі санаторно-курортні заклади профспілки. 200 тисяч проводять канікули в базах та в пансіонатах і на базі відпочинку підприємств і організацій. Такі дані оприлюднено 1 червня на благодійницькому ринку у Олександрії профспілки України.

Як повідомляють агентстві прес-транс-Україна в прес-службі ОПУ, співголови Всеукраїнського фонду оздоровлення дітей і підлітків — голова ФПУ, народний депутат України Олександр Стоян і віцепрем'єр України Іван Курас — планували, аби вважати на складну економічну ситуацію в країні, на місцях вдалося відділати частину коштів на оздоровчу кампанію.

Внеобхідно 230 млн. грн. блізько 40% (90 млн. грн.) витратили на себе Фонд соціального страхування і його відділення на місцях, 30% (70 млн. грн.) — підприємства, ще 15% (35 млн. грн.) — профспілкові відділення і 15% мають вжити на себе батьки.

Профспілки звернулися до уряду з проханням надати 20 млн. грн. на ці цілі.

Горі харківський кафедральний собор

Не поспіючи виникла пожежа в купольній частині кафедрального собору Балацького собору, якому невдовзі міне сто років. Ліквідацію вогню вдалося вилучити через три години після сигналу про пожежу. Полум'я палало на висоті блізько 90 метрів. Спроби використати для гасіння вогню не дали. Пожежники вдалося вилучити з тинуту через внутрішні комунікації крау. Фактично стверджують, що за цієї ситуації вважало бую на так збити вогню на купіах, які зберігати ніякі померлих. У припиненні вогню брали участь і спеціальні підрозділи з центральним хрестом угод до підняття собору. Жертв немає.

За попередніми даними, пожежа виникла через загорілу роботу. Щоб інформацію підтвердити, міліція Харківської і Богданивської міськраїн. Однак розслідують і інші версії.

Нічне вбивство

У Миколаєві вночі у власній квартирі по-зарізноому вбито голова міської ради ветерана Великої Вітчизняної війни генерал-лейтенанта і відставця Василя Федоровича Доценка. Його дружина перебувала в тинуту 25-річної учню, шкільну вчительку. Для розслідування злочину створено оперативно-слідчу групу з працівниками міліції та прокуратури, яку очолює начальник УМВС України в Миколаєві підполковник Петро Шапурін та прокурор області Геннадій Миколаєв. У сесійній комісії підозрюють особу, що мала блізькі стосунки з родиною ветерана. Проводять оперативно-розшукові заходи щодо затримання підозрюваного. Одразу знеобхіднили версії — заарданий численними нагородами учасник війни з фазизмом.

У комітетах Верховної Ради України

28 травня у Комітеті з питань оборони і державної безпеки відбулася зустріч із делегцією будистату ФРН. Гості — члени підкомісії з питань зброєводства та контролю за озброєнням парламентської комісії у закордонних справах — цікавилися ставленням народних депутатів України до різних аспектів загальноєвропейської угоди про заборону ядерної зброї та підписання карті про особині партнерство між Україною і НАТО та гарантії безпеки нашої держави, значення у цьому зв'язку документа, щобино підписаною Росією з НАТО, підготуваха до уклення широкимасштабного договору між Україною та Росією. У ході бесіди було наголошено на важливості бувати майбутнє а Європі з урахуванням інтересів цієї держав, у тому числі Росії.

Прес-служба Верховної Ради України.

Україна Росії не друг?

ДЕПУТАТИ Федеральних Зборів Росії продовжують критикувати підписання в Києві президентами двох держав угоди щодо поділу Чорноморського флоту на широкомасштабного Договору про дружбу та співробітництво.

Алеер Алієвмао-демократичної партії Росії Володар Жирновський аслова категорично незгоду з кроками російського керівництва щодо поділу Чорноморського флоту. «Чорноморський флот був і повинен залишатися російським», — заявив він в інтерв'ю «Інтерфаксу». За переконанням В. Жирновського, «флот не можна було ділити, він уесь російський, як і космодром Байконур у Казахстані, який був у Росії і він по праву її належить». Комітетом слова президента РФ Бориса Єльцина про пріоритетність російсько-українських відносин, алеер АДІП відзначив, що «пріоритетність повинні бути відносини з друзями». Українська угода, щобино висловлює, «поки по блізько порожа нам, томо головним партнером для Росії повинна залишатися Білорусь».

Договір про дружбу, співробітництво та партнерство «наразі чи буде ратифіковано Держдумою». Так вважав голова Комітету у справах СНД

та зв'язках із співвітчизниками нижньої палати парламенту Георгій Тихонов (група «Народовладдя»). Він вважав, що замовчування питання про статус Севастополя та Криму, тобто, по суті, відмова Росії від територіальних претензій до України, відкриває дорогу Криму до НАТО. «Владом», — зазначив Г. Тихонов, — що до цього військового блоку не приймають країн, які ведуть суперечки з сусідами з принаду території, а ми самі знімаємо не питання. За словами депутата, ні Молдова, ні Грузія не зможуть аступити до НАТО, поки є Придністров'я та Абхазія. Аналогічними чином, вважав аїв, можна стримати ситуацію і в Грузії.

Таким Г. Тихонов нагадав, що, коли парламентарії висловили свою думку щодо поділу Чорноморського флоту, «317-318 осіб було проти його поділу».

Партія «Міжрегіональний блок реформ» аступила із заявою, у якій вітас відписання українсько-російського загальнополітичного договору, бо «визнання в ному кордонів та територіальної цілісності України є запорукою не лише нормалізації відносин дружби народів та держав, але й шляхом до політичної стабільності в наших країнах». У заяві відзначалося, що «ліше короти Росії могли відшкодувати її до вусування територіальних претензій України».

Уточнення

Під час поіменного голосування 7 лютого ц. р. із законопроекту «Про часткове припинення виплат заробітної плати в органах влади України» народний депутат Р. Чапюк, який робив доповідь щодо цього документа, не встиг діяти від тинутий до свого місця. Саме ці дії не снімили було опубліковано в газеті «Голос України» на 13 березня.

Оскільки Р. Чапюк одразу після голосування подав до секретаріату Верховної Ради письмову заяву з роз'ясненням змісту і свого ставлення до законопроекту, слова «не голосував» слід вважати помилковими, а непомітні читачі: «за».

Прес-служба

Верховної Ради України.

Читальний мікрофон

Суд чиновників чи суд присяжних?

Незабаром Верховна Рада прийматиме новий Кримінально-процесуальний кодекс (КПК) України. Розв'язуватимуть надзвичайно важливі питання — яким же чином, за якою технологією ми будемо боротися зі злочинністю.

Проект нового КПК, підготовлений Кабінетом міністрів, за деякими позиціями досконалим чинну процедуру. Проте це тільки «косметичний» ремонт, а не об'їїдання корупційних, припущень зміни.

Ми застосуємо тоталітарну, феодальну методологію кримінального судочинства. Основне питання кримінального справ — чи скоїв злочин обвинувачений — у нас вирішує держава через своїх чиновників, суддю, який є тільки державним службовцем. А в цивільзованих країнах цю проблему розв'язує народ через суди присяжних. Феодальний кримінальний процес замінено на позовний, змагальний.

Перевати змагального процесу над тоталітарним очевидні. У нас кримінальні справи значно більші за обсягом, вони переповнені повторами, інформацією, яка ніби має застосувати змагального процесу не потрібна. Змагальна процедура дозволяє американському судді протягом року вносити вирок за 500 кримінальними справами. У нас такі кількості вироків не вносять і 100 днів. У плані ефективності і витрат на державні кошти змагальний процес більш вигідний.

Зараз практично кожна кримінальна справа щодо великих розкрадань чи шахрайства з фінансами сягає три мільярди злочинного плану на території кількох держав, перекриваючи викрадення за корпоном. Звідси виникає необхідність у співпраці правоохоронних органів України та інших держав. Але якщо такі органи в своїй роботі застосовуватимуть різні технології, виникнуть серйозні ускладнення, спільна праця вимагатиме єдині технології. І очевидно, що західні демократи переходили на нашу методологію.

Перевати змагального процесу навіч. Протиники заважають, що для його запровадження у нас немає умов, відповідної рівні розвитку. Але ж на території України суди присяжних працювали з 1861 до 1917 року. Невже в той період Україна була більш розвиненою?

Таким чином, для вскопнення розслідування, судового розгляду кримінальних справ в Україні варто перейти на сучасну технологію цієї роботи, запровадити змагальний кримінальний процес.

О. ТУМЕНКО,
полковник міліції.

Кіровоград.

Давайте скасуємо пільги

Нещодавно наш уряд розсекретив відомості, від яких я жанувся: щороку з державної казни витрачається понад 1 мільярд гривень на задоволення потреб міністерства сім'ї, а майже половина всього річного бюджету.

На початку тридцятих років за толішнього режиму розкрутили нашу сім'ю, батька розстріляли, а майно конфіскували. І тепер ми живемо на державні гроші. А надалі звернувся до відповідних органів, щоб повернули майно моєго реалізованого батька. Нарухалися 112 гривень 30 копійок. Це за хату, коней, корів. Сміх! Мені, відповідати, коштів у державі немає.

Пропоную: скасувати всі пільги. Виставити частково лише тим, у кого не видасться на прожитковий мінімум. А економічній частині спрямувати ці повсякденні потреби держави на інші цілі, що безпечно постраждали від більшовицького геноциду, на вичену виплату заробітної плати існу бюджетним установам, а також пенсії. Думаю, що існуючі вистатки і не так, щоб за короткий час повернути людям крадені з ошадних кишків гроші.

Олександр МНОГОЛІТ,
Чернівецької області.

ВСЕ МОЖУТЬ КОРАМ

або Чи обов'язковий закон для Конституційного Суду України

15 ТРАВНЯ цього року Конституційний Суд України оприлюднив своє перше рішення у справі про офіційне тлумачення статей 58, 78, 79, 81 Конституції України та статей 243-21, 243-22, 243-25 Цивільного процесуального кодексу України. Ці статті регулюють вирішення питань про достаток призначення в судовий порядок повноважень на родних депутатів України, котрі порушують вимоги Конституції України про кеуємієність депутатського мандата з іншими видами діяльності.

Заставдано рішенням зводитись до того, що зазначені статті Конституції України чинні лише стосовно частини народних депутатів України (таж, які носидили депутатський мандат з іншим видом діяльності після 8 червня 1995 року — дати підписання так званого Конституційного договору). А ті народні депутати, які не відомо зробити цього, до цієї дати, можуть продовжити виконувати депутатський мандат з перебування на державній службі чи іншою діяльністю до закінчення терміну своїх депутатських повноважень. І не має значення, чи вони, що вони подавали у відповідну виборчу комісію до їх обрання відповідні заяви щодо зобов'язання про зайняття з попередньої роботи і перехід на постійну роботу до Верховної Ради України у разі, якщо будуть обрані народними депутатами України.

Отже, обурити виборців, отримавши Конституційний Суду право не виконувати чинну Конституцію; якщо ж народний депутат виконав своє зобов'язання перед виборцями, а потім через пару років його призначили в міністерський посаду й він намагається одержати при цьому депутатський мандат, — тут Конституційний Суд України каже: «Ні, не можна!»

Таке оригінальне тлумачення Конституційним Судом України нового Закону України, при якому аморальність зводиться у конституційний норму, не можна залишити без грунтовного аналізу його витоків, аргументів та мотивів, що ним керувалися судді. Адже це перше рішення Конституційного Суду, на яке орієнтовані наступні рішення, складаючи відповідну практику конституційного судочинства в Україні.

За інтерес визначеною моделлю рішення Конституційного Суду України, на нашу думку, будувалося на помилковому висхідному пошукі, що неминуче вело до некоректного результату.

Правова база

Про які вихідні підстави йдеться? Найперше, про ціль уявлення судді Конституційного Суду України щодо якісної відмінності конституційної юрисдикції від загальної судової юрисдикції. Якщо остання є за своєю сутністю промисловою діяльністю судів, спрямованою безпосередньо на захист суверену права конституційного євб'єкта, то конституційна юрисдикція є специфічною правотворчою діяльністю спеціального органу Конституційного Суду, спрямованою на впровадження нормативно-правової бази специфічними засобами: відомим визначенням неконституційним правових актів або шляхом офіційного тлумачення Конституції і законів (ми не говоримо про винятково повноваження Конституційного Суду давати висновки щодо додержання конституційної процедури справи про усунення Президента України з поста в порядку імпичменту).

Не розмежувавши ці дві різні юрисдикції, Конституційний Суд ризикнув, так або інакше виходити за межі своєї конституційно визначеної компетенції у сфері компетенції судів загальної юрисдикції чи інших органів державної влади, що не допускається статтею 19 Конституції України та статтею 10 Конституції України про Конституційний Суд України.

Важливо при цьому підкреслити, що компетенцією Конституційного Суду є вирішення питань про відповідність законів та інших правових актів чинній Конституції України та офіційне тлумачення чинної Конституції та чинних законів України (ст. 147 Конституції), але не вирішення питань про застосування чинних у той або інший період часу чинних законів до конкретних правоправності. Таке розуміння підтверджується змістом пункту 3 розділу IV Закону про Конституційний Суд України, згідно з яким юрисдикція Конститу-

ційного Суду з питань про конституційність (тобто відповідність чинній Конституції) поширюється на: 1) закони, інші правові акти, прийняті після набуття чинності Конституцією, 2) закони та інші правові акти, прийняті до набуття чинності Конституції України. Воно підпадає під кожне з положень пункту 1 розділу XV Конституції України про те, що

«...згідно з Конституцією України, який вимагає від кандидата в депутати подання заяви про зобов'язання звітності за попереднього місяця роботи в разі обрання депутатом.

Не кажучи про те, що «неузгодженість» і «розходження» зазначених положень Конституції і законів, м'яко кажучи, є євпримієм з погляду формальної логіки, даний піхід Суду не може бути виправданий по суті. Адже за такого тлумачення Конституції його автори досить односторонньо сприйняли її дійсний зміст, оскільки проігнорували загальне конституційне положення про те, що службові особи держави не можуть бути не лише Конституцією, а й законами України (ст. 4 Конституції 1978 року). Ніхто до дня прийняття рішення Конституційним Судом не виступав з чинними, а тому згадані закони нечинними, тому вони були для всіх без винятку обов'язковими. Тлумачення Конституції і законів аж до утворення у жовтні 1996 року Конституційного Суду України належало до виняткової компетенції Верховної Ради України. Проте остання не вважала за потрібне спеціально тлумачити зміст зазначених положень Конституції і законів, визначати, чи вони узгоджені чи ні.

Як ці застосували

Чи правильно визначили Конституційний Суд щодо своїх компетенцій, вирішуючи першу справу про офіційне тлумачення зазначених вище статей Конституції та Цивільного процесуального кодексу України? Відповімо, на жаль, негативна. Ознайомившись із пунктами 3, 4 і 5 мотивувальної частини рішення Конституційного Суду стосовно про те, що Суд підняв питання про офіційне тлумачення чинних раніше Конституції і законів до конкретних правоправності щодо статусу народних депутатів, що є прерогативою судів загальної юрисдикції, а не Конституційного Суду.

Досліджуючи зміст окремих положень попередньої Конституції та з'ясувавши, чи ними положення чинних на той час законів і робилих висновків про невідповідність між повноваженнями тих Конституції, застосуючи законів та інших правових актів, вибраних таким чином законодавчі положення до правоправності з участю народних депутатів, які склалися на той час, Конституційний Суд України фактично здійснює хаування тлумачення нечинної на момент розгляду справ попередньої Конституції, втрутаючись від чинної Конституції України. Тому шукати слушно в окремій думці суду Конституційного Суду М. Савенка, який не погодився з таким рішенням Суду, зазначено, що Конституційний Суд України не вправі вирішувати питання про відповідність законів та інших

правових актів нечинній Конституції України, а відносно чинного Суду зроблено перекручення повноважень, установлених Конституцією України і Законом про Конституційний Суд України.

Закон не писано

Уже одного цього було б досить, аби вважати рішення Конституційного Суду помилковим. Але та логіка, за якою Конституційним Судом відхилялися положення кількох законів, що нібито не відповідали Конституції 1978 року, потребує окремої розмови.

Якщо попередня Конституція передбачала, що депутати (незалежно від рівня ради) мали здійснювати своїх повноважень, як правило, не порівнюючи з виробничою або службовою діяльністю, і при цьому встановлювала, що народні депутати України можуть звільнитися від виконання службових або виробничих обов'язків на весь період своїх повноважень у Верховній Раді України, то в лому Конституційного Суду, положення Закону про статус народного депутата України, яким передбачено звільнення народними депутатами повноважень із цивільної служби (або виробничих обов'язків) «у випадку укладення службових обов'язків, що узгоджувалися з Конституцією 1978 року. З погляду Суду, «розходження» з зазначеними положеннями Конституції таокох Законів про вибори народних депутатів України, який вимагає від кандидата в депутати подання заяви про зобов'язання звітності за попереднього місяця роботи в разі обрання депутатом.

Не кажучи про те, що «неузгодженість» і «розходження» зазначених положень Конституції і законів, м'яко кажучи, є євпримієм з погляду формальної логіки, даний піхід Суду не може бути виправданий по суті. Адже за такого тлумачення Конституції його автори досить односторонньо сприйняли її дійсний зміст, оскільки проігнорували загальне конституційне положення про те, що службові особи держави не можуть бути не лише Конституцією, а й законами України (ст. 4 Конституції 1978 року). Ніхто до дня прийняття рішення Конституційним Судом не виступав з чинними, а тому згадані закони нечинними, тому вони були для всіх без винятку обов'язковими. Тлумачення Конституції і законів аж до утворення у жовтні 1996 року Конституційного Суду України належало до виняткової компетенції Верховної Ради України. Проте остання не вважала за потрібне спеціально тлумачити зміст зазначених положень Конституції і законів, визначати, чи вони узгоджені чи ні.

Конституційне повноваження Верховної Ради офіційно тлумачити Конституцію і закони, «які узгоджені чи ні» від такого самого повноваження Конституційного Суду?..

Оскільки згадані положення законів не суперечать чинній Конституції України, а тому згідно з чинними відповідно до пункту 1 Перехідних положень нової Конституції. Цією фактові Суд узагалі не дав оцінки (чи не тому, що даний факт робить неактуальним його висновок щодо невідповідності цих законів Конституції? Ажж, якщо, згідно із ним висновком, положення даних законів були від самого початку нечинними, а з прийняттям нової Конституції і чинними, то така «технологія» дії законів усеуспіє конституційному порядку набрання ними чинності — є не просто антиконституційна, а й абсурдна з погляду звичайної юридичної техніки.

Олександр ГОЛОС,
радник із правових питань, Юридичної Ради України,
кандидат юридичних наук.
(Закінчення в наступному номері).

Новобранці

На армію покладаються, полишивши надію знайти роботу

27 травня зі збірного пункту Київського обласного комітету мала відбутися урочиста відправка до лав Збройних сил України 160 «обласників». Цього дня на «покушів» з військових частин очікували 40 приво-зників-київ. Загалом з початку травня у військові частини вже відправлено 409 юнаків.

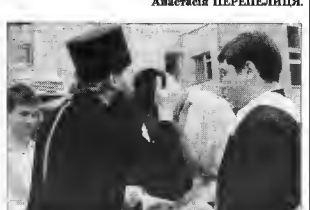
Представники засобів масової інформації вже з першої хвилини перебування на території, недоступній для звичайних жителів, відчували привертальність цього становища. Крім матері одного з хлопців, котра мала виступити з жалувальним словом, журналісти виявили деяких ідейних симпатиків запліваючи урочистості. Звичайно, були ще й «нелегальні» очікувачі — діти та друзі новобранців, котрі, відстаючи сам прощання, різно обіли всі споруди вздовж глухо-го муру «місії зборів» (цею одиницею війни присла-ду мари). А вже потім, коли церемонія відправлення була по-ним ходом, зайти лишило: «Вояки, ми тутів, а деск-ти «законодав» крутилися в строю і дехто з них зухва-ло гукав слово з відповідей.

Але то було потім. А спершу вони, ще не військо-ві, але вже не цивільні, що до домашнього (у тому, що не шодя й вивинути) афрані, мочили, всім загалом, не-кали наказу в холоду на лавах. Уже приїмти почут-тя солдатського колективізму цілком юрмани ходили телефонувати чи купити щось до лотка, да торгували «Бом-копоз». Згодом, вишкучені на плаву у «П'я-рівних «квадратів»-роті вони служили жалувте слово обласного комісара, і легко було визначити, що з них уже встиг засвоїти початки стройової підготовки. За нелюдною традицією, новобранців благословили свяще-ник Савто-троїцької церкви міста Бровари, отець Ми-колай. Прочитавши на закінчення власної віс-рочовальної змісту та перенесення ослески, о. Миколай сотворив молитву і освятив водою всі присутні: і приво-зників, і вояків-кінчалівців, і представників мас-медіа. Від рідного комісарату кожний з майбутніх сол-дат отримав невеличку, але корисну пам'ятку — «До-відник приво-зника».

Вже другого сина відправлю, — розповідала мати приво-зника з Крокищини Надія Саїничка у той час, як її Сергій крокував разом з іншими новобранця-ми першим у жонти урочистим маршем. — В армію хо-ді, як що йнакше. Чим займаєш? Паробіла у магазі-ні. Баз його, значиний, важко буде, бо а чоловіка по-гано зі здоров'ям, старшому півтора року не платять зарплату, довшка готується до везу. А Сергій чи са-жу комітку приносин...

Особливості нинішнього призову, адміністра-ційський обласний військовий комісар полковник Олек-сандр Юренко, є те, що хлопці служать відча-банням. Тому план по призову (2401 чоловік), акто-нований цього року Кабінетом міністрів, обласний комісаріат планує акцентувати повністю і в зазначений термін (останню відправку сезону заплановано на 27 червня). Пояснити ця простотина, я надто на селі, конками майже знати роботу. Достея азамки і посто-лоді сільчанам: слюжить треба, інше який ти з тебе той чоловік... Однак по розмові з кількома призо-вниками, з'ясувалося, що і столична молодь иде служ-ити в лави дурного, що йнакше. Як розповіли один 18-річ-ний юнак Віталій Звзвучу та Сергій Козлов, армія для них передусім — гарна нагода отримати престиж-ну професію (хлопці виявили бажання служити у війсь-ковій МВС). «Швидко й уже «покушів» прийшлим, — поділилися вони на прощання. — Бо інше відста-ють, а тоді знову чхати вилучу. А так уже — відста-ють, відпрошувалися, віддерехували... Та й почуваюмо себе майже солдатами».

Р. Б. Коли загрозив з журналістами май відітати від збірного пункту, з воріт виснилася галаслива юрба — частину новобранців відпустили додому. Баз п'яти хви-лин солдати знову стали звичайними хлопцями. До чергової відправки...
Анастасія ПЕРЕПЕЛІЦЯ.

Разом ловити бандитів легше...

У Кузнецовську на Рівненщині від-булося спільне засідання Комісії справедливості і прав людини Сейму Республіки Польща та Комітету за-конності і правопоруку та з питань прав людини, національних меншин і національних відносин Верховної Ра-ди України.

Як сказав, візакторіат зустріч представників, голова Комітету за-конності та правопоруку ВР України Олександр Жора, — це вже третя та-ка акція, і вона, безумовно, дасть гар-ні наслідки, які бум також і після-дніх попередніх. Бесомітні зрушення в боротьбі із злочинністю, у першу чергу, з так званим трансграничною.

Заледні широкомасштабні операції на території Польщі і в Україні розкрито злочинне утворення, яке займалося переправлянням наркоти-ків з Азії до Західної Європи, приле-жності діяльності організації і три крадіж автомобілів, потрапили на умло розташували тент фальшиво-монетників. Обом сторонам допові-

меетамна міграція, контрабанда а-кологічних, тютюнових виробів, кол-оритив металів тощо.

Одне слово, правдою є ма чим і на цьому спільному засіданні наголо-шувати на співпраці між двома наці-оні документи. Висловлено також по-бажання, щоб для спільної боротьби по-трібна програма на міждержавному, а не лише на міжкомітетів рівнях.

Сергій МЕДВІДЬЧУК.
Рівненська область.

Митниця

Незадекларований долар

Мабуть, правду кажуть, що у частини наших грома-дян — тих, хто не бідує — і на ближніх руках, і в електроні гроші так волатись. Не тільки в гривнях, а й у іноземній валюті. Підтер-кають це ситуації, що час-ком виникають на митному кордоні, зокрема Одеської області.

Ні, звичайно, немає, — почули у відповілі. Та митникам, очевидно,

таки щось привидалося незвичне в поведінці пасажирів.

Валася до особистого огляду вліткового. І ось у кишені шкірної куртки, в не в якості там тайниках, виявився \$7400 доларів. Іх власник думав, мабуть, що і саме так і дасться прожести валюту: хто її пукати може на відпочинок? Вийняти на гаре-мочу. Русал був шокований лише не актом мити. Не ак-куючи складання протоколу, вхопив документи й долари, що їх показав на столі, та й кинувся геть, на захист по-де.

Митники — навагоди. Уті-каж, пробігти майже кіло-метр в напрямі пісочних приміщень вертольоту, заспо-коючи до художньої май-стерії, але скопати там тро-шки. Але був затриманий. Як тоді, що вивчала оіпр, правозахоронні органи за-судували щодо Русалана П.

Залобний захід у вигляді утримання під вартою. Простіше кажучи, — відра-вляти до в'язниці. Допокі мі-ру покарання визначить суд, куди салічч з міської про-куратори направив заплісний який обшукувались висно-вок.

У суді розгортали мити і справу одеситки С. Це не атала, звязана з соціалі-стичі і на те, що пера немо було мове. Аніше, як уній-

Григорій ВОРОТНОК.
Одеса.

Кримінал

Який банк наступний?

Це вже стало звичиним: умикати уранці радіо й чути чи то про якісь азамки, чи то про підкладену вибухівку, а то й узагалі про бивство.

Місяць тому пролунали вибухи біля вхідних дверей приписаних Лутського депозитно-кредитного банку (Україна) ЛТД і 100-американським індемізм капиталом, а вже в середині травня стався потуж-ний вибух біля філії «Приватбанк» у місті Воло-димирі-Волинському. Трохи пізніше невдалий зачепив кишу якийсь вибуховий пристрій побуду-вавши будинок «Волинський депозит», що майже в центрі Луцька. Будинок азанна незначних уш-коджен. Та справа дала не а цьому. Слушне за-питання: який бивк же підірвався? То на-ступний? Почерк вибухів в усіх випадках майже од-наковий. А криміналі правоохоронних органів стверджують, що в них є достатньо сил, щоб зви-нати такі «акції». Але хто їм не дає цього зроби-ти?

Володимира БЕРЕКТА.

Волинська область.

Упиймалися на благородному металі

Співробітники відділу боротьби з корупцією й організованою злочинністю Чернівецького уп-равління СВУ «накрили» групу місцевих бізнес-менів, які займалися підпільною реалізацією зол-ота в виробі в його. Валородний метал ді-ляки поставили нелегальним шляхом з Туреччи-ни.

У затриманих вилучено близько 36 тисяч аме-риканських доларів, кілька кілограмів золот.

Слідство на гармочу провадилося однієї з чернівецьких фармакологічних фірм. Вона достав-ляла з-з кордону заборонені наркотичні і психо-тропні препарати і мала від нього неабиякий «на-вар». Тепер ниточку цього злочинного бізнесу обрано.

Василь БАБУХ.

Чернівець.

Пригода

Поставив доллар у хаті снаряд

Великим було здивування працівників Комітету-ського райвідділу міліції, які проводили операцію «Бвора» у селі Дружба, зашли в хату мистецтва Б. Прямо в кімнату господаря стояв гарматний набій середнього калібру. На запитання, нащо йому ця грізна штука, дала стверти з анія землі вою хату, той відповів, що набій зніятий його сина кілька днів тому на полігоні і пріпис додому. А батько не від-наповив крадіжця місія для обереження, вже власне помешкання.

Незабаром викликали райвійськоматом саперні набій знешкодили.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Може, Рада Європи покаже приклад «великій сімці»

НАПРИКІНДНІ черки у Страсбурзі відбулися тільки частини четвертої сесії Парламенту Ассамблеї Рад Європи. Підвезти риску під нинішніми відносинами РЄ та України і окреслити перспективи подальшої роботи у цій організації, відповідно до «Г» конвенції заложила постійний делегат Верховної Ради України у Раді Європи, голошу Комітету ВР у закордонних справах та з'єзках з СІД Бориса ОЛІШНИКА.

— Думою, на червневих засіданнях знову порушуватиметься питання щодо запровадження в Україні маторію на виконання смертних вироків. Нині у нас з цим ситуація така. Є два законопроекти щодо скасування смертної кари взагалі, один — Кабінету, другий — депутатам Ради Костинського. Вони вже в роботі. Але щодо запровадження маторію, то тут ми очікуємо на офіційне рішення структур нової влади. І якщо Раді Європи смертні вироків не виконуються в Україні з січня цього року). Принаймні, президентом ПАРЕ Лені Ошер під час її візиту в Україну було обіцяно підіти до реального розв'язання питання маторію у червні. А в українських представницьких структурах вже створено спеціальну комісію.

Окрім України, до реці, під пильним контролем Ради Європи щодо скасування смертної кари були ще Росія та Латвія. Нині в обох цих державах маторію

на. На початку липня, до реці, в Україні відбулися візані засідання Комітету з питань навколишнього середовища, регіонального планування та місцевого самоврядування. Отже, можна сподіватися на розуміння і реальну допомогу. Може, Рада Європи покаже нам приклад «великої сімці», яка досі не виконала положення меморандуму про надання України коштів на кращий ЧАЕС.

З другого боку, активність членства у Раді Європи не може обмежуватися лише перспективами матеріальної допомоги. Робота в РЄ формує образ держави, а це важливо для співробітництва з іншими впливовими міжнародними організаціями: Європейським банком, світовим банком, Європейським банком реконструкції та розвитку тощо. Аж дещо, скажімо, жодне рішення про надання кредитів на міжнародному рівні не проходить без висновків щодо відповідності критеріям стандартам Ради Європи, а це — верховенство права, демократія, людські права тощо.

— Як відомо, намен з громадян країн—членів Ради Європи має змогу звернутися до Європейського суду з прав людини, якщо він вважає, що його права зазнають утиску з боку держави. Але в Україні досі немає Інституції уповноваженої з прав людини. Як просувається справа з цим?

— Відповідний законопроект пройшов перше читання і, здається, буде ухвалений дуже швидко, можливо, вже на цій сесії. Але нам ще треба ратифікувати Європейську конвенцію з прав людини, а це важко. Нині ми доклали інтенсивно опрацювати у Міністерстві юстиції.

— Україна досі не ратифікувала такої «великої сімці» документ як рамкову конвенцію про захист прав національних меншин. Застереження були саме у вашого комітету...

— Цей законопроект розглянув комітет за участю представника Державного комітету у справах національностей та міграції як у лютому. Було вирішено продовжити вивчення питання. В принципі, всі погодилися з тим, що конвенція потрібна українцям, але з деякими застереженнями. Ми маємо відповісти з документа те, що відповідає нашим умовам та історичному досвіду. Наприклад, нас не влаштує положення щодо прав національних меншин на колективні права аж до створення власних політичних партій. Тек саме без зайвого поспіху, скільки, треба підходити і до ратифікації Європейської крїї регіональних мов або мов національних меншин.

Ігнатов Іван
МАНІФЕСТАЦІЙСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

● Вашингтон

Вирішувати нам або вирішати за нас

Як повідомляла авторитетна в американських військово-політичних колах газета «Діфенс Ньюс», офіційні особи в США побоюються, що Україна може почати проваж свої балістичні ракети іноземним замовникам. Тому у Вашингтоні, лише газета, незалежно заявила, що якщо Київ не відмовиться від намірив будувати ракети, то США перешкодити підприємству України до режиму нерозповсюдження ракетних технологій. Як відомо, ми хочемо приєднатися до міжнародного режиму контролю над ракетною технологією, оскільки такий крок істотно розширив би наші конкурентні можливості на ринку комерційних запусків космічних літальних апаратів.

Згідно з принципами режиму нерозповсюдження ракетної технології, країни світу розподіляються на ті, у яких ракети є, й ті, у яких їх немає. Перші, включаючи Росію, США, Китай, можуть бути уключеними режиму і відносно проновою будувати балістичні ракети. Іншим (наприклад, Україні) балістичні ракети будувати заборонено. Тепер до таких країн потрапила й Україна, чому наша країна має потугний ракетобудівний потенціал, укладуваний ще від Радянського Союзу. Один з американських політиків виступаючи в конгресі, не називав назв про нас: «Якщо вони хочуть почати з чистого аркуша, як цілком нова країна, то мусять прийняти й наслідки цього. Зрозуміло, це дискримінація, але нерозповсюдження саме й означає, що ми маємо доводитися якати їм». Проте українські офіційні особи продовжують твердити, що наша країна має право виробляти будь-які види зброї, як заборонено, включаючи ракети. Нещодавно секретар Ради національної безпеки та оборони Володимир Горбунів заявив, що Україна не має наміру будувати ракети стратегічного характеру. Вона будувала, є і буде ракетно-космічне державство.

● Оттава

У Канаді правитимуть ті самі...

Ліберальна партія Канади здобула перемогу на виборах до канадського парламенту, і П'єр, нинішній прем'єр-міністр Канади Жак Кретьєн, сформує новий однопартійний уряд цієї країни. Згідно з попереднім підрахунком голосів, ліберали одержать у парламенті 165 м'єст з 301. Другою за чисельністю фракцією в канадському парламенті стануть реформісти (праве крило). Не дуже вдало на виборах виступили сепаратистські Квебекський блок, що виставляв своїх кандидатів лише у франкомовній провінції Квебек.

Зараз блок одержав у парламенті менше м'єст, ніж минулого разу.

● Париж

... А у Франції — новенький

У результаті перемоги соціалістів на виборах у Франції новим прем'єр-міністром країни став лідер Соціалістичної партії Л'юнев' Жоспен. Вілліні президент країни Жак Шірак, який представляв праві політичні сили Франції, змусив співробітництвом з «лівими» прем'єром. Паризькі газети пишуть, що французьке суспільство розділено на два табори: один (праві) — стаміжники, а інший (ліві) — стовнені нації на майбутнє.

За повідомленнями кореспондентів «Г» та інформаційного агентства.

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (з Рига)

Обережно, вогнебезпечно для міністрів

Політичний скандал переживає нещодавно Латвія. Невдовзі після візиту в Україну міністра оборони республіки Андріяса Крастиньша «попросили» звільнитися.

Першві роботи міністра зазвечіла, що Андріас Крастиньш принищується багатьох серйозних помилок. Зокрема, він дозволив своєму підлепетову — держсекретарю Міністерства оборони Латвії Ейнару Байволсу — домовитися про укладання контракту з сумнівною приватною фірмою на постачання підводних для військово-морського флоту. За цим контрактом держава платила за безгин таку суму шину, яка була встановлена на міських заправках.

Хоча зрозуміло: якби, додержуючись правил, для фірм оголошено конкурс на отримання державного замовлення на паливе, бензин військовим і морякам обійшовся б значно дешевше.

Коли стало відомо про цей факт, глава латвійського уряду Андріс Шкелє звини, що втратив довіру до міністра оборони. Пану Крастиньшу дали три доби, щоб звільнитися з роботи свого жескратаря, розірвати горезвісний контракт з приватною фірмою та передати справу міністру юстиції, який нині тимчасово керує й Міністерством оборони. Андріас Крастиньш тепер працює в парламенті: його було обрано депутатом ще до того, як він став міністром.

Ханой. В'єтнамська дітячина
Фотго Вітнам С'ДДЦ

Ратифікація чи референдум — що виберуть у Бухаресті?

(Початок на І-й стор.)

Отже нині Україна має договори, у яких закріплено неупоруність кордонів і проголошено відсутність територіальних претензій тепер і в майбутньому з усіма своїми сусідами (наше дещо, скажімо б, сусіди виникли ще до Росії та України). Наступним кроком в українсько-румунських відносинах має стати вилучення проблеми розсужвання межового шельфу в районі острова Зміїний, тобто вироблення відповідної двосторонньої угоди, а також укладення угоди про режим держкордону.

Щодо «великого політичного договору», до якого поспібно бач ратифікувати. Очевидно, проблем із ратифікацією не має бути у Верховній Раді. Трохи інша ситуація у Бухаресті, де зазнано багато прихильників ідеї «великої Румунії». Підписання договору (безперечно, змі-

линий, зважаючи на кількість бажаних поспілкуватися на темі «втрачених територій», крок із боку румунського керівництва) викликає знову критики від керівників різних політичних партій, серед яких і досить впливові, як мовлять, представники у парламенті. Можна назвати хоча б три значні політичні сили: Партію соціалістичної демократії Румунії (очолювану колишнім президентом Іоанісом Іліу), Партію націоналістичної свободи румун та партію «Романіан Маре» («Велика Румунія»). Разом вони мають 128 представників у Палаті депутатів Румунського парламенту (зі 343) та понад 50 у Сенаті (зі 143). Отже, опозиція досить потужна. На підписний договори, до реці, представники опозиційних партій були відсутні, натомість у Бухаресті й Констанції відбулися маніфестації протесту. Ще раз пролунала популярна се-

ред протигиноків владнання українсько-румунських відносин думка: «Відмова Румунії від Північної Буковини, Південної Бессарабії, краю Герца та острова Зміїний — намірнина прова за приналежності до НАТО». Але тепер ідеї четирьох риторіях змагаються прохвення у Румунії референдуму про дошляність укладення базового політичного договору з Україною.

А остаточно закриття тем українсько-румунських переговорів потребує саме ратифікації договору румунським парламентом: щоб уникнути спекуляцій та непорозуміння у майбутньому. Ми маємо оцінювати позитивні приклади. У полемісі про належність острова Зміїний румунська сторона висувала цілком, скажімо б, аргумент: Протокол про утворення прохлоння румунсько-радянського кордону від 1948 року (згідно з яким було закріплено «радян-

ську належність Зміїного) не ратифікованою мовля, румунська парламенту тому він нечиний. Той документ, власне, і не потребував ратифікації, але факт доводить: лише маючи ратифікований румунський (а й нинішні) парламентом договір, Україна може почуватися зовсім спокійно.

Утім, праматимки, як розуміють важливість встановлення довірливих відносин з Україною, в Бухаресті теж чинають. Принаймні, із більшістю у парламенті, отож можуть сподіватися на краще. А перше спектику у справі довірливих відносин між Україною та Румунією включили: це й економічне співробітництво, і політичні вигони для обох сторін. Для Румунії, зокрема, це акти до НАТО у першій черзі. Україна, — звиня у Констанції Леонід Кучма, — вітала б, якби Румунії це вдалося.

Вн. інф.

Два погляди на одну проблему

ВАЛЕНТИН ДЕГТЯРЬОВ працює в державному відкритому акціонерному товаристві «Науково-дослідний інститут гірничої механіки ім. М. М. Федорова» майже 35 років. Як працює собою це розвідне підприємство, як політехнічного, і досі. Тут, в інституті, захиста кандидатську, потім — докторську, очолює лабораторію пневмоаеродинаміки, і ось тепер не при سراвах. Як, утім, і всі співробітники лабораторії.

Погляд перший: з позиції підлеглого

— Цього року лабораторія не отримала для наукових розробок жодної гривні, — каже Валентин Іванович. — Хоча для наших робіт вийшли до цінових комплексних програм розвитку вугільної галузі. Та й сам інститут перш ніж бюджетні кошти отримав, як директор поїхав на свій розсуд. Поцікавився: чому нас обминули? Директор кивав на міністерство. Мовляв, мізер на дади.

Поїхав професор до Мінвуглепрому. Ну, гаразд, запропонував він міністерському чиновникові, немає бюджетних грошей — дайте технічні, крихітні. А після запровадження наших розробок на вугільних підприємствах ці гроші з ліхвицею повернуться у вигляді заощаджених енергії. Не погодився.

Тоді В. Дегтярьов запропонував ще один варіант, щоб зрушити справу з «мертвої точки». Донесли вчені повідомити холдинговій компанії або окремим шахтам і підприємствам, що розробляючи електронергію (в лабораторії вже має сучасні розробки в цьому напрямі), а тих 15 або 20 відсотків (уже як вийде) заощаджених коштів віддають донесеним ученим. Як отримав. Але професору вийшло, що за споживану електронергію шахти розраховуються не грошима, а вугіллям. Що ж тоді вийшло? Брати заробіток вугіллям, а потім шу-

кати на його покупку? Даруйте! Зовсім не наукова справа.

— А коли немає грошей і не передбачається, тоді дайте нам змогу самим шукати спонсорів або інвесторів, роз'яснити нах руки, — каже В. Дегтярьов. Тобто дає можливість лабораторії працювати самостійно. Скажімо, приватизувати і або знайти якийсь інший прийнятний шлях. Але люди практично опинилися без роботи, без засобів до існування. Ще понастійно з нами не розраховували навіть за минулий рік. А цього року вважали дачі чи тричі по 15–20 гривень — жини, як хочеш! А майже в кожного сім'я, діти.

Тим паче, що лабораторія пневмоаеродинаміки, як стверджує її керівник, дарма хліба не їсть. Зокрема, вчені запропонували вугільним підприємствам новий теплообмінний апарат, що дає змогу до 70 відсотків економити, як споживаючи турбокомпресори (а без них не можна працювати шахта), повертаючи в вигляді тепла. Вже випробували самі розробки, проводили різні експерименти. В тому числі й на одній із шахт у Горлівці. Мало того, з допомогою апарату, розробленого донецькими вченими, місцеві гірники тріють вугі в лясні. Отже, і компресор працює, і тепло зберігається. Але це тільки початок.

І інші конкретні пропозиції, пов'язані з істотною економною енергії. Скажімо, з допомогою вакуумування простору, де об'єктується ротор компресора, змусити працювати апарат протягом години-півтори під час переміщення електронергії. Експерименті. А вже згідно з інструкцією компресор на шахті має працювати постійно, без відключення.

— Від чогого нахальства я тільки й живу: їсте на шахті і там доводиться, — каже В. Дегтярьов. — Але дозволяє! Гірникам потрібна зараз конкретна робота, втілена в цю матеріальну. І не бачу, чому ці експерименти вони не платитимуть.

До речі, кілька таких договорів наша лабораторія раніше уклала. Але там, на шахтах, треба і цюса вжити, і цюса

виплатити... І з допомогою самих розробників цього ми зробили. Потреба підприємця з боку інституту. А мені тепер дорікають, що я нічого не зробив. Інакше, ніж ступити, я це назвати не можу.

Погляд другий: з позиції керівника

Як повідомили нашому кореспонденту в дирекції АТ «Науково-дослідний інститут гірничої механіки ім. М. М. Федорова», для нормального функціонування цієї наукової установи треба щонайменше мільйон гривень на рік. Мінвуглепром через брак грошей у бюджеті профінансував 7 років із 12 на суму 100 тисяч гривень, що становить лише частину потрібних коштів. Це роботи, які вже виконувалися торік і перейшли на цей. Вони не потребують великих затрат на виділення, оплату поштою інших організацій, проведення інших наукових досліджень.

Перехідних років в лабораторії В. Дегтярьова, як стверджує в акціонерному товаристві, не було. А запропонований коштів на наукові роботи в цілому комплексних програмах — досить труднощі, потребують фінансування в розмірі 400 тисяч гривень — Мінвуглепром не розглядав взагалі.

У 1997 рік лабораторія не уклала. Жодного, — каже заступник директора з наукової діяльності АТ «Науково-дослідний інститут гірничої механіки ім. М. М. Федорова» В. Малаковський. Отож і залишається без фінансування, хоча зарплати її співробітникам нараховують. Таке саме становище було й торік. Від лабораторії до інституту не надійшло жодної копійки. (До речі, сьогодні інститут — госпрозрахункова організація, і його фінансування здійснюється, як стверджує керівництво, не з бюджету, а з коштів підприємств, що уклали з підприємствами вугільної промисловості та інших галузей. — Прем. авторів.)

Інститут, веде далі В. Малаков-

35-ЛІТНІЙ
ПРОФЕСОР
НА НАШОМУ
ПІДПРИЄМСТВІ

ЗА РАХУНОК
ПРОДАЖІВ НА
НІЗЬКІ ВАЛЮТНІ
КУРСИ

Малюк, — надала лабораторії необхідні приміщення, обладнання та виробничі стелі для проведення наукових досліджень, оплачує рахунки за споживаним електроенергією та тепло. Нині в основному всі інституційні лабораторії забезпечено необхідним фінансуванням за госдоготорами. Вважаємо, що й панові Дегтярьову треба докласти зусиль і укласти договори на суму, що забезпечить нормальне функціонування лабораторії, якою він керує.

Валентин Іванович переконаний, якщо колектив лабораторії отримує свою частку з інституційного майна, стає юридично самостійно одиначено, то вихід із несприятливої ситуації, що склалася, вже обов'язково знайдеться. «Але в буквально по колу бігати вже більш як рік — і жодного результату, — на присяку розмовляв В. Дегтярьов. — Так, навіть ми у Фонді держмайна, в принципі, ми можемо відокремитися — заохоти нас не забороняє. Те саме доводилось чини й від користи Мінвуглепрому. Мовляв, виключити лабораторію з балансу держмайна, а альтернативним планом — хто вам заведе? Але в інституті по так і слухати не хочуть».

Утім, у розмові з кореспондентом «Гуз» заступник професора з наукової діяльності акціонерного товариства В. Малаковський пропонує, що нині вже проводять роботи з приватизації цієї наукової установи.

Можливо, і справді Валентин Іванович і всі колектив лабораторії, який хоче працювати й уміє працювати, в цивілізованому світі.

Ліна КУЦЬ
Волинський КРАСНОДІМСЬКИЙ.
Донецька область.

Вітчизняний стиль

ІЗ ЛІВАНІЙНИХ застосовано, відомо, починається всі: від неможливості до величезних машин і одоргованих країн. Пелажажки на такій універсальності, за нахильні умов, коли багато промислових підприємств простіше, непростіше вжити і аваріювати виробництво: одні скорочують випуск виробів, інші зовсім зупиняють. Але це дієвості, що поодинокі на сьогодні ніколи у відкритому акціонерному товаристві «Науково-дослідний інститут спеціальних способів лиття» (ВАТ «НДІСЛ») збільшили зарплатню платню, яка й до цього була не тільки вихідом до середньобюджетних пенсій в промисловості, а й слягачем, на відміну від більшості підприємств, регулярно. Отже, несподівано жителям аваріям? З цього запиту і розпочалася паша розмова з головою правління ВАТ «НДІСЛ», кандидатом наук, доктором наук Олександром Михайловичем САВУРОМ.

— Я б так однозначно не стверджував, навіть івашки — вехко, як і всім, живим. Але на «платню триасмокс» і зарплату, відносно пенсії. Погравала, не всім і неодажню — кому на 10, 20 і навіть 30 відсотків, а деяким залишили стару — залежно від виску до загальної справи. На багато чого не вистачає коштів, бо на такій справі, як випуск, а потім і контроль якості, має відповідно оплачуватися, а ті дослідники, не будемо лукавити, на виробничі треба тримати.

— Теоретично все це, зазначено, правильно. Але ж, Олександр Михайловичу, не приє до мене відомо: дає кожному виплатити суму, яку кожен хоче?

— Кілька років тому нам удалося відстояти ідею об'єднання інституту і дослідного заводу, і це — один із найважливіших кроків порівняно нормальної роботи нашого АТ, а жинку, до речі, контролює пакет акцій нашасяктя колективом. Як покаже практика останніх років, від дії структури були самостійними юридичними особами. В результаті йного об'єднання, що дозволя з значним тріуном, з одного боку, забезпечувати суму, яку кожен хоче, з іншого, з іншого надолго на який основні конкурентоспроможності виробництва, яке швидко пристосовується до запитів споживачів. Цьому сприяє також те, що кожну лабораторію перенесено на госпрозрахунок. Колектив сам собі, так би мовити, робляє на життя». Якщо, трапляється, тимчасово немає замовлень або грошових надходжень — нічого: правління АТ віддає лабораторії із загальних коштів певну суму грошей, яку кожен з лабораторій може вільно повернути за місяць-другий. Це дуже важливий момент: лабораторії дають заводу свої розробки, в

ЛІТЯ — НАШОМУ ПІДПРИЄМСТВУ

і з технологічної, і зринкової точки зору

основі яких — замовлення споживачів. Завод виробляє і реалізує вироб, одержує прибуток. Ми його пускимо на великі потреби, в тому числі в обіг, на кредити іноземних і вітчизняних структур, іноземних і вітчизняних. Таким чином, виручаючи одне одного, і живимо.

— Так, але замовлення, вони є?

Наш інститут обслуговує унікальними: за його розробками випускають обладнання для багатьох підприємств — від автомобільних велетнів до малих ліварень ремонтних класів — у всіх регіонах величезної країни. Були постійні держзамовлення, регулярно надходили замовлення з зарплати, розробки, а через апарати, що і уклали. Акціонери приватизованого підприємства самі мають шукати собі замовлення, налагоджувати цілісну систему з споживачами. Що ми й робимо. Для цього створили, зокрема, вишній маркетинг, використовуємо рекламу, виставки, наапаруємо нові зв'язки. Орієнтир, передусім — на Україну. Співробітництво з багатьма підприємствами Харкова, Києва, Кіровоград, Львова, Білої Церкви, Нікополя, Одеси, звычайно, інших промислових центрів.

Багато приваблює універсальність нашої діяльності — АТ може надати досить широкі палити послуг: від розробки технології лиття, випуску оснащення і ливарного обладнання до виробництва і механічної обробки товстих відливок найрізноманітнішого призначення. НДІСЛ виробляє відливи в багатьох ливарних сплавах. Особливий інтерес становить лиття із налімичного чавуну. В цій галузі ми, безперечно, лідируємо в Україні. Значних успіхів досягли і в основній промисловій литві із бронзи і алюмінієвих сплавів. Причому продукція конкурентоспроможна і порівняно недорога. Ось деякі цифри: одна тону лиття зі сірого чавуну, виробленого в сучасних електротехніках, об'ємом до 120–160 т, становить 120–160 т, алюмінію — 1350–1700, бронзи — 2500–6000, алюмінію — 3000–6000 гривень. Це значно менше, ніж у багатьох наших конкурентів. Ми беремося за наблизьноманітні замовлення — величезними і великими партіями, на час освоєної роботи і зовсім нові, унікальні, над прості до найкращих.

Окремо треба сказати про виробництво профільних заготовок із сірого і налімичного чавуну, які випускаються зокрема для ліварень, а також для ліварень, ефективніші замінюють чавунне лиття в піщані форми, сталевий прокат і бронзу. І успішно використову-

ють для виготовлення корпусів гідророзподільників, циліндрів, фланців, полумуфт, втулок, палізів, наливних, кришок, багатоглибких. Виробляємо міцні, надійні, довговічні, гарно оброблені, економічно дешеві профілі різного перетину. Сьогодні «розділчана» виробництва — лиття за газифікованими моделями. Застосовуючи його, масо мовляється швидко, без прилати підготовки ливарного оснащення, виконати замовлення якісно на кілька заготовок із будь-якого ливарного сплаву, і цим очок користується багато інших замовників, особливо ремонтників. Основні відкриті роботи лиття чавунних і бронзових заготовок. Це продукція ми поспішимо багатьох ремонтних підприємств автотракторної і сільськогосподарської техніки. Широко використовуємо як сировину брут і стружку бронзи. За необхідності здійснюємо чорнову обробку відливок. Досвід, нагромаджений кілька десятиріч, задовольняє в експлуатації лінійні алюмінієво-літня. На ному виробляємо різні відливи всіма відомими способами. При цьому також використовуємо алюмінієвий брут для перешливання.

Заслуженою відзнакою 1 вересня, виграє, що користується об'єднанням розробки і виробництва НДІСЛ. Як справи з цій сфері зараз?

— Ми істотно змінили номенклатуру виробництва обладнання. Зробили ставку на великі агрегати. Сьогодні, зокрема, розширили лінійку лиття для лиття автомобільних поршнів, колісних напівмоторів для виробництва складних відливок із мілких сплавів для сантехніки та інших виробів, установок відкритого лиття, для обробкових форм, лиття під низьким тиском та ін.

— Попит на наші виробні є, і гроші надходять?

— Неплатоспроможності багатьох підприємств, звичайно ж, дається взнаки. Є такі, хто нам вичені, і значні суми — багато грошей, іноді по кілька років. Але прагнемо мати справу, зрозуміло, з тими, хто ритично працює і хто має кошти. Йдемо досить часто на бартер з метою продажу виробів, що надійшли за нашу промисловість, розширюючи лінійку наших продуктів. Одне слово, прагнемо із замовниками-споживачами диференціювати. Лише в такій спосіб, вважати, за ринковою стихією свою «нішу» і можлив знайти.

Інтер'єр вказує Георгій ВОРОТНІК.

У номер

Литература

Крадемо, братці, крадемо...

Паревірки, що їх провели в агропромисловому комплексі Волинської області працівники обласної прокуратури, виявляють грубі порушення щодо збереження майна. Наприклад, торік у цій сфері економіки скоєно 1066 злочинів, з них 252 розкрадання державного та колективного майна. У 1997 році кількість злочинних посягань у сільському господарстві порівняно з відповідним періодом 1996 року зросла на 30 відсотків. Завдяки матеріальним збиткам на значну суму сходяться за рахунок винних осіб, а часто-густо стосуються на затрати агропромисла. Найбільше втрат допущено у тваринництві через незадовільне утримання худоби та під падаю.

За посилення контролю, недостатню виноможність до підпільних і крадіяв піддоміх підприємств та організацій на початку управління сільськогосподарства та продовольства Волинської області адміністрації Валуєва. Наумовича, передаємо про неоповну службовою адміністрації. Та чи поліпшиться айд тоді справи в агропромисловому комплексі Волині?

Діп

Пристрасті в скляниці чистої води

Уже не аперша в Дніпропетровську проходить всеукраїнська науково-практична конференція з проблем очищення і доочищення питної води. Знову місто виступає й анкету засоби і пристрої, призначені для знавцями води, котрі ми споживаємо. Як каже аналитик відомого добувочно-заводових водоскопних систем «Амвіліа», доктор міхнінх наук Віктор Гевод, у нас з туд досвідження й розробки ситного рішеня. Проблема помагає швидко в їх колий реалізації часе фінансової труднощі. Тому не виключено, що одна з рішень конференції — домогастися прийняття в Україні закону про питну воду.

Львів

Відкинули ратиці

В урочища Тарнавка і Граньця, що неподалік від села Геленів Дрогобицького району, аналізує значну кількість туди корі, що вже гниють. Пекони вони були пригрозити сімго, ніто не задовільнає про злочинну халатність. Коли пригріло косяк сонця та дася взаємн сморід, місцеві жителі вдарили на сполох, а на місця вийшли компетентна комісія, яка має «вирішувати» винуватців злочину та причини падення урожайності.

Між ними

НЕ БУДЕ ПОЛЮВІВ БЕЗ ВАГІТНОСТІ

Вже кілька років Во «Рівне»співають ось-ось має «вагітніти» зернобобовим комбайном. Потужне, але безпильне, мов ялова корова, підприємство то з дотепними та швидкодіючими «квітя шлюбі», то з імшиями. Тобто створити спільне підприємство, аби «виростити» степовий коров'я.

Нарешті, схоже, крига скресла. Директор «Рівне»співають пан Комар повідомив у пресі що одержав лігу аттестованого комітету на створення спільного українсько-німецького закритого акціонерного товариства, на якому і складатимуть зернобобовий комбайн. Створення з цього приводу кажуть «чутт». Тільки б, додатково, зв'язати чиновників знову не пліснута партнерм «протизащитні засоби».

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Спорт

Звідусіль

Футбол. У ці дні на ринковій площі в Ковч-Засті національна збірна України веде підготовку до міжнародного турніру чемпіонату світу проти збірної Німеччини, який почнеться 7 червня о 21.30 годині НСК «Олімпійський». Головною тренер нашої команди Йосиф Сабо на чолі асистентів: — Сергія (Каданко), Аліка (Шо-

ковського (Дніпро), Гребенюка (Металург), Запорожця, захисників: Голуба, Ващука, Дмитрука, Бевенюка, Луценка (Дніпро), Парченко (Чорноморськ), Ковалів (Шахтар), Веня (Карпати), Кошала (Косого), Максимов, Калитинський, Мухомов (Дніпро), Кравченко, Зубова, Ковалюка (Шахтар); нападники: Голубовський (Дніпро), Нагорний (Дніпро), Нагорний (Дніпро), Гроховська (Чорноморськ). ...

Уже вийшло з друку 100 тисяч екземплярів газети.

ВАНТАЖ не борну кімнати, а вантажівка купила прасівальні і

Донецькому аеропорту, був дещо незвичайний: в нім було Амурської військової підпорядкованої 100 тисяч курчат з Угорщини. Як не вказано далі, прасівальні кімнати, але в області досі втрачає курчат, несодержать на вгромадження, мають ізоляцію нахолодності.

Птахівництво

Втім, у патріотів з'явилася підстава для оптимізму. Як повідомив генеральний директор відкритого акціонерного товариства «Донецькхолодком» Володимир Коба, незабаром до складу АТ увійде Чкаловський племерський розтварняний завод на території області. Тоді з'явиться можливість виробляти ремолодують у ізоляційній кількості — а це майже 3 мільйонів голів.

Вирішувальну роль зіграли мотиви економічні, а не ідеологічні: один літак із курчатими коштує 14 тисяч доларів, це істотно позначається на ціні.

За виробництвом яєць Донецька область посідає перше місце в Україні, пташиного м'яса — друге. Вперше за останніх п'ять років досягнуто небачної продуктивності — 78 відсотків.

Однак якщо селяни й відчувають загармочення, то не від усіх, а від паління обсягів виробництва.

— У 1989 році об'єднання «Амспітхолод» підприємств дало 910 мільйонів літук яєць і... мало проблем з збуту продукції, — згадує голова Донецької обласної ради Іван Пономарев. — У 1996-му

виробництво і яєць, і пташиного м'яса скоротилися втричі. А це — одна з галузей, де виробництво було поставлено на індустриальний ґрунт.

Якщо торік в об'єднанні налічувалося вісім збиткових господарств, то сьогодні — лише два.

Лише 7 підприємств (торік їх було п'ятнадцять) отримали прибуток від реалізації.

За господарство від господарства різніться КСП «Правдська пта-

хофбарія», маприклад, зуміло закінчити перший квартал із 26-відсотковим рентабельністю. Не так успішно закінчили підприємства «Новозавська», «Первомайська», «Ліжницька», «Зітурська», «Пролетарська», «Амурська».

Керівник останньої Валерій Язев на запитання «Як часто у вашому КСП виплачують зарплату?» відповів цілком серйозно: «Очікується». Відповідь не відноситься до самоствіреного, коли знайомилися з господарством ближче.

Кілька років тому на Амурській птахофабриці організували фірмову торгівлю. Нині це 14 магазинів, які щомісяця приносять близько 6 тисяч гривень чистої прибутку. В такій мережі — не лише вартість продукції фабрики, а й різноманітні товари, одержані на бартер.

Середня зарплата на «Амурській» становить 123 гривні. Плюс 60 яєць і три курки за 48 відсотків собівартості кожному із 420 робітників шомісяця. Плюс продовольчі набори до зарплати. Шопінг тут Валерій Язев знімає: алже натуроплата податком обкладається все одно. Як би там не було, а бажаючих тут працювати вистачає — за браку вакансій.

Розвиток птахівництва в області останнім часом в центрі уваги. Завдяки цьому і вдалося зберегти ці господарства. За три роки на птахофабриках області завдяки новим технологіям кількість робочих місць подвоїлася. Імовірно, що декому з учасників гірничої «підприємства» свого «підприємства».

Ліна КУЩ, Донецька область.

Земельна реформа

Пай. і не на папері

У житті аюоранків членів спілки «Незалежна Україна», в селі Кінцешів Перемиського району, стався поділ, покликаний круто змінити його долю.

— Селом, — розповідає керівник обласного Центру з реструктуризації колективних сільгосподарств Володимир Полоз, — першими на Миколовишині одержали не право сертифікації, а земельні ділянки. А разом з тим — реальне право вибору, як ми, ставши власниками земельних і майнових паїв, наділи господарств. Водночас паї закріпилися за громадянами. А разом з тим — реальне право вибору, як ми, ставши власниками земельних і майнових паїв, наділи господарств. Водночас паї закріпилися за громадянами. А разом з тим — реальне право вибору, як ми, ставши власниками земельних і майнових паїв, наділи господарств. Водночас паї закріпилися за громадянами.

Важко, що члени надільної сільськогосподарської спілки, а загалом їх 203 чоловік, пригнучте зберегти технічний потенціал господарства, створити спільне підприємство ринкового типу, впровадити помірне кооперативно-орієнтовані стосунки.

Оптимальні підходи щодо реструктуризації допоможили знати українські та американські фахівці, зокрема — американський консалтинговий корпорації РОНКО. Підприємство такої спілки з комісією з реструктуризації господарства роботи стала церемонія прийняття державних актів на право приватної власності на земельні ділянки. Водночас небагато громадян, у свій власний вибір представників обласної адміністрації, державного комітету з земельних ресурсів України, Агентства з міжнародного розвитку (США), розробили проект реструктуризації спілки «Незалежна Україна».

Промовці зійшлися на думці: крига скресла, добрий приклад селі Кінцешів — лише початок, слід сповна здійснювати просування реформи в сільськогосподарських ділянках. І не лише Миколовишин. Саме такі зміни й наблизять процеси «кращих часів».

Георгій ВОРОТНИК, Миколовишинська область.

Врожай-97

Невигідні витівки очі

Сім господарств, які вкляють до об'єднання «Черкаський добувочном», посилає міністерства вості п'ять тисяч гектарів територій. Це на тисячу менше, ніж торік. Особливо скоротилися посіви зернової горошки, капуста, цибуля, а релізу не сіяли зовсім.

Господарства невигідно виробляють цукор, м'ясо, олійні та господарний агроном «Черкаський добувочном» Юрій Черкашук. — Аби державна дотула закуплювала якісного насіння овочів, тоді б це був сенс братися за горошинку. А так нині це справа, як не крути, — збиткова. У КСП не вистачає коштів, аби закупити насіння, засоби захисту рослин, міхобрига. Коли й вдасться з великим потугам вистити продукцію — її не беруть магазини. Через торговельні накрутки вона стає дорожчою, ніж на ринку.

Селяни на черкаському центральному ринку могона побачили яблука з Помаші, ангорид з Ізраїлю, огірки і томати з Угорщини, редис із Молдови. Трохи пізніше з'являться на ринку приватні торговельні осередки з Ізраїлю. Він, головне, й забезпечить потребу населення у цій продукції. Але то постачатиме вітамінну продукцію в школи, дитячі лікарні, де і вросли овочевий салати з постійним дефіцитом.

Лідія ТИТАРЕНКО, Черкаська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник Верховної Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО. Редактори: О. БІЛІ (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕХЕРА, В. КРАСНОДІМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252087, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ Телефон для дозвонів — 441-88-23; 441-88-24; 441-88-25. ☎ Репоніон не поварається. ☎ Виступають з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить з 5 разів на тиждень. Укриття (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 66955. Тираж 280015.

Видання друку Комітетом уряду України. 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 12 3 4 5 6 7 8 9 0. Зам. 0311076.